

Άρειος Πάγος 1071/1985, Τμ. Β'

Πηγή: Ε.Ε.Δ. 45/86 σελ. 451

Περίληψη: Ο βαθμός της ανικανότητας κρίνεται όχι μόνον εν σχέσει προς το επάγγελμα που ασκούσε ο μισθωτός, αλλά και σε συνάρτηση με άλλα επαγγέλματα κοινωνικώς ή οικονομικώς ισοδύναμα.

Κυριότερες διατάξεις: Ν. 551/1915 άρθρ. 3 § 2 (ν. 4705/1930 άρθρ. 1).

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο Αντιπρόεδρος κ. ΙΩΑΝ. ΓΟΥΡΝΑΣ

Εισηγητής ο Αρεοπαγίτης κ. ΧΡ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΗΣ

Δικηγόροι ο κ. Γ. Ρεδιάδης και η κ. Ελ. Πολυβού-Βαρουτσή

Το άρθρον 3 § 2 του ν. 551, ως ετροποποιήθη διά του άρθρ. 1 του ν. 4705/1930, ορίζον ότι η κατά το άρθρ. 1 αποζημίωσις συνίσταται εις το εν αυτώ ποσόν αν ο εργαζόμενος, λόγω επελθόντος εκ βιαίου συμβάντος ατυχήματος κατά την εκτέλεσιν της εργασίας του ή εξ αφορμής ταύτης, υπέστη μερικήν διαρκή ανικανότητα, αναφέρεται εις την εκ του ατυχήματος μείωσιν της ικανότητος προς εργασίαν και την εκ ταύτης αντίστοιχον ελάττωσιν της συνήθους αντιμισθίας του, εκ τούτου δε παρέπεται ότι ο βαθμός της ανικανότητος κρίνεται ουχί μόνον εν σχέσει προς το όπερ ήσκει ο παθών επάγγελμα μέχρι του χρόνου του ατυχήματος, αλλά και εν συναρτήσει προς έτερα επαγγέλματα κοινωνικώς ή οικονομικώς ισοδύναμα. Εν προκειμένω, όθεν, το δικάσαν Εφετείον, δεχθέν, ως δείκνυται εκ της προσβαλλομένης αποφάσεώς του, ότι ο αναιρεσίβλητος, ναυτολογηθείς επί πλοίου των αναιρεσειουσών, υπέστη εκ βιαίου συμβάντος, επισυμβάντος την 12.10.1978 κατά την εκτέλεσιν της εργασίας του, συντριπτικόν κάταγμα της αριστεράς επιγονατίδος και περιέστη μετά παρέλευσιν ενός έτους εις μερικήν διαρκή ανικανότητα κατά ποσοστόν το οποίον καθώρισε εις 40% εν σχέσει μόνον προς το όπερ ήσκει επί του πλοίου επάγγελμα του ναυτικού-ανθυποπλοιάρχου και αποφανθέν, μετ' εξαφάνισιν της αποφάσεως του Πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, ότι ο παθών εδικαιούτο να λάβη επί τη βάσει, του ποσοστού τούτου της μερικής διαρκούς ανικανότητός του, αποζημίωσιν εκ δραχμών 368.359, παρεβίασε την διαληφθείσαν ανωτέρω διάταξιν του ουσιαστικού δικαίου και κατέστησεν αναιρετέαν την οικείαν διάταξιν της προσβαλλομένης αποφάσεώς του κατά τον προβαλλόμενον εκ του εδ. 1 του άρθρου 559 του Κώδ. Πολ. Δικ., βάσιμον 1ον λόγον αναιρέσεως. (Αναιρεί εν μέρει, την 1180/1981 Εφετ. Πειραώς και παραπέμπει στο Δ' Τμήμα).